

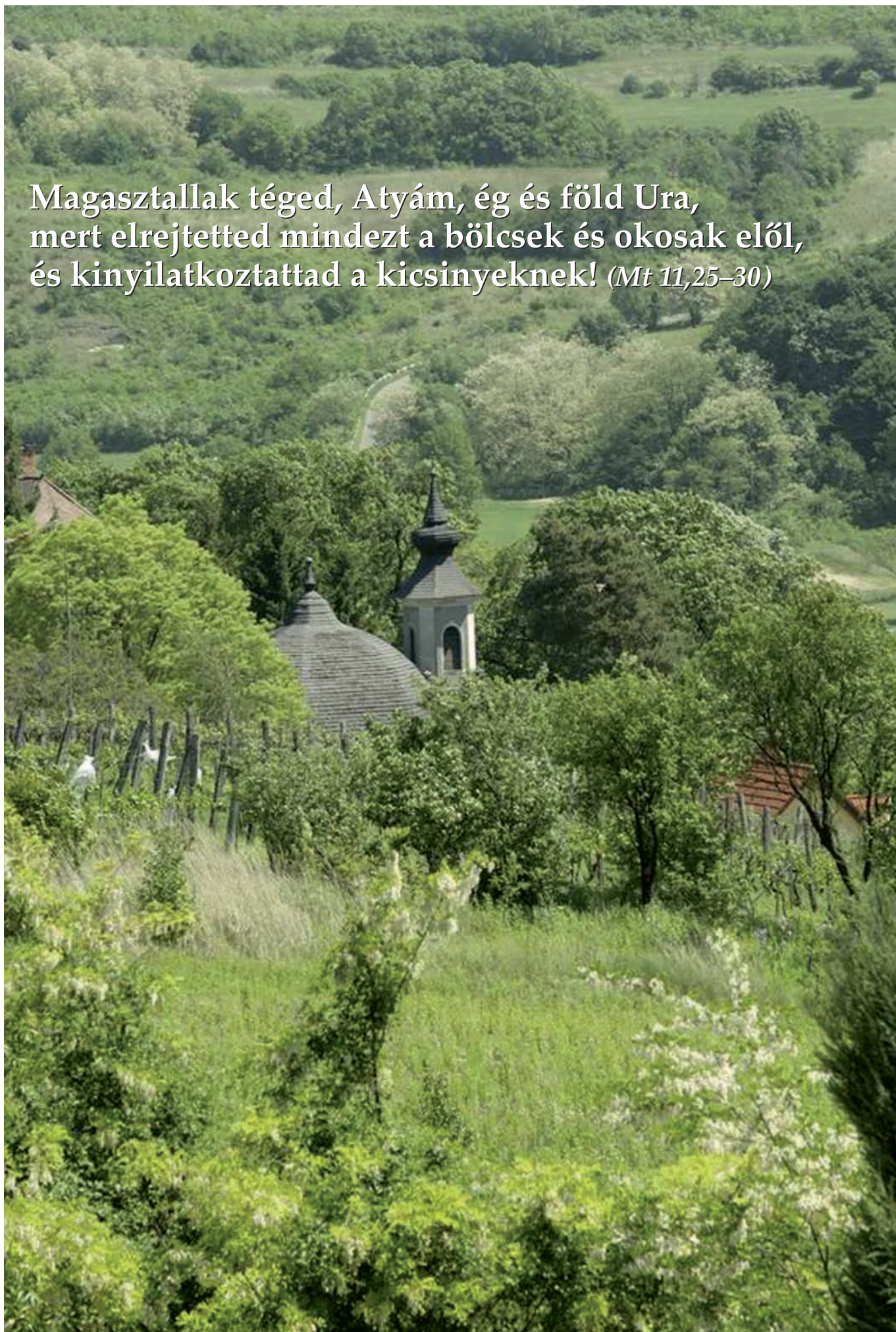
JÓ HÍR

V. évfolyam, 4. szám
2008. április 30., szerda
Ára: 174 Ft

A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

Magasztallak téged, Atyám, ég és föld Ura,
mert elrejtetted mindezt a bölcsek és okosak előtt,
és kinyilatkoztattad a kicsinyeknek! *(Mt 11,25–30)*

TARTALOM:

<i>Kvanduk Frigyes</i> Leszáll rád a Szentlélek (Lk 1,35)	3
Visszatekintő	4-6
<i>Bognár Attila</i> A nevén szólított	6
<i>Kajtár Edvárd</i> Lehet-e érezni a Szentlelket?	7
<i>Kajtárné Tiborcz Mária</i> Nyújtsd ki a kezed	7-8
A Kármel látóhatára	9-10
<i>Emmánuel</i> „Áldjátok az Urat, mert jó, mert irgalma örökkévaló”	10-11
<i>Szabó Gyöngyi</i> Drávai tavasz – Dravsko proljeće	12
<i>Gulner János</i> Anyák napjára	13
<i>Himmelné dr. Ökrös Magdolna</i> Köszöntöm az Olvasót!	13-14
<i>Haider Márta</i> A Biblia útikalauz az élethez	16-17
<i>Dr. Schmidt Pál</i> Elfeledett tisztelet	17-18
<i>Takács Gábor</i> Kis erkölcsi fröccs: az osztó igazságosság	18-19

Alapító: A pécsi megyéspüspök
 Felelős szerkesztő: Fazekas Orsolya
 Szerkesztőbizottság:
 Bognár Attila, Garadnay Balázs,
 Gesztesy András, Kajtár Edvárd,
 Kajtárné Tiborcz Mária,
 Kvanduk Frigyes, Takács Gábor
 Szerkesztőség:
 7621 Pécs, Szent István tér 23.
 E-mail: sajtiroda@pphf.hu
 Fotó: Fazekas Orsolya
 Layout: Komáromi Csaba
 Felelős kiadó: Fény Kft.
 Pécs, Janus Pannonius u. 11.
 Nyomda:
 REPROFLEX Kiadó és Nyomda, Pécs

Leszáll rád a Szentlélek (Lk 1, 35)

Kvanduk Frigyes

Bár egy nagyon haszonelvű társadalomban élünk, mégis újból és újból keresünk valami többet, valami egészen mást. Egyszer csak úgy érezzük vonzódunk a Szentíráshoz, vágyódunk arra, hogy Jézus szeretetéből az Ő eukarisztiájából éljünk. Néha pedig egy imádság tör fel bennünk, amely mintegy önmagunk fölé emel. Hajlandók vagyunk valami belső indítás mentén arra is, hogy legyőzzük számításainkat, megszokott sémáinkat és minden különösebb előzmény nélkül, átlépve tartózkodásunkat közösségbe lépünk másokkal. Sokféle magyarázattal lehet próbálkozni, mégis az ami bennünk végbe megy, annak mozgató ereje bennünk van, szívünk legmélyén, mert önmagunk fölé emelkedünk. Ami történik, az sokszor testi énem ellenére, itteni létezésem ellenére történik. Mindez a Szentlélektől ered; mindig arról van szó, hogy föltáruuljunk Istennek. Ezért kapjuk a Szentlelket és ez az ő műve bennünk.

A Szentlélek formálta élővé Krisztust Mária testében; ugyanez a Lélek formálja bennünk is Krisztust. Ő az, aki egyedül termékeny tudja tenni az Egyházat. Az Apostolok Cselekedeteiben az Egyház kezdeti működése nagy egyezőséget mutat Lukács evangéliumának első fejezeteivel. Lukács leírásában fölfedezhető a hasonlóság az angyali üdvözlés és az első pünkösd között. A Szentlélek leszállására Máriától megszületik a Fiú, aki Istent Atyjának nevezi és életének nagy feladata az, hogy „*kinyilatkoztatja az Atya nevét az embereknek.*” (Jn 17, 6) A Szentlélek leszállása az egészen új eseménynek a bejelentése; az Isten a Fiú megtestesülésével a legszorosabban elkötelezte magát minden ember mellett. A megtestesülés által valamilyen az egész emberiség rokonságba került a Fiúval. Az Ő emberi életével kezdődött az a világot meghaladó folyamat, amit Pál apostol „új

teremtésnek” mond. A Szentlélek működésében ezt az újáteremtő, a természetet felemelő tevékenységet kell meglátnunk. Az angyali üdvözlésben a „leszáll rád a Szentlélek” azt jelenti, hogy a Fiú emberré lesz. A Szentlélek Máriában kialakította az örök Fiú emberségét, és ennek mintájára működik mindnyájunkban. Ugyanez a Lélek Isten gyermekévé tesz bennünket, amikor megkapjuk a keresztségben, s Krisztus képét alakítja ki bennünk.

Érdeemes tudatosítani, hogy Jézus az evangéliumokban úgy áll előttünk, mint aki a Szentlélekkel eltelve, vagyis karizmatikus erővel teljesíti küldetését. Máté és Lukács akik beszélnek az angyali üdvözlésről, nem Jézus fogantatásához vezetik vissza ezt a karizmatikus erőt, hanem a Jordánban való megkeresztelkedéshez. Jézus embersége azonban kezdettől fogva a Szentlélek különös irányítása alatt állott és így Ő fogantatásától az Isten Fia. A mi fogadott fiúságunk ebben az isteni létrendben, az Ő Fiúságában gyökerezik.

Földi működése idején a karizma nem cél volt benne, hanem istenfiúságának igazolására szolgált, ugyanígy az egyház is azért kapja az ajándékokat, hogy mint szellemi anya Isten gyermekeinek adjon új – természetfölötti – életet. Lukács a Szentlélek „leszállását” Máriával és az egyházi közösséggel kapcsolatban említi, megkülönböztetve a karizmák ajándékozásától, amelyet úgy fejez ki, hogy az illető személy „el volt telve Szentlélekkel”.

A Szentlélek Máriát a szűzi anyaság kegyelmével ajándékozta meg, az Egyházat pedig azzal, hogy tagjai szintén a Lélek erejéből születnek újjá, Isten gyermekévé: „*nem a vérnek vagy a testnek a vágyából, s nem is a férfi akaratából, hanem Istenből születnek.*” (Jn 1, 13) •

Éjjel-nappal foci

Idén második alkalommal rendezte meg a Szent Mór Katolikus Iskolaközpont a 24 órás sportrendezvényét, melynek keretén belül egy teljes napon át fociztak, sportoltak diákok, tanárok és szülők. A rendkívül precíz szervezésnek köszönhetően szinte percre pontosan követték egymást a meccsek, vetélkedők, játékok. Voltak mérkőzések a Református Kollégium diákjai ellen, de összemérték sportteljesítményüket a tanárok és diákok is, valamint egy-egy mérkőzés erejéig a szülők is beállhattak. Aki elfáradt és nem vágyott az otthoni alvásra, lehajthatta fejét a pálya szélén, vagy öltözőben. Pár óra alvás után, ismét nekiindultak. Bár kipihent arcokkal nemigen lehetett találkozni, mégis örömmel nyugtáztam, hogy minden esetben jókedvű, mosolygós tekintetek álltak egymással szemben vagy éppen egymás mellett. Akit megkérdeztem a tanárok és diákok közül, úgy nyilatkoztak, hogy a közös sport öröme, a gyerekek kitartása, legyőzi a fáradtságot és minden percben új erőre kapva folytatják tovább. 24 óra telt el megszokás nélkül sporttal, játékkal, nevetéssel. •

Cserkészünnepe

Szent György napi cserkészünnepet tartottak a pécsi cserkészkerület tagjai a bazilikában április 20-án délután. Az ünnepi összejövetelen a kiscserkészek fogadalmat tettek, a nagyok és öregcserkészek pedig megújít-

tották letett fogadalmukat. Több száz cserkész volt jelen ezen az alkalmon, melynek házigazdája Hegyi László kerületi cserkészparancsnok volt. •

Székesegyházi kórusok találkozója

2008 Pécs

Székesegyházi kórusok találkozóját tartották Pécsen, április 19-én, a székesegyházban. Az Országos Magyar Cecília Egyesület által évről évre megszervezendő találkozó alkalmával hat kórus dicsőítette énekszóval az Urat. Néhányan már péntek este megérkeztek Pécsre, hogy ismerkedjenek a világörökséggel rendelkező várossal, és az ezer éves pécsi egyházmegyével. Szombaton délelőtt 11 órakor kezdődött a kórusok bemutatkozása, ahol minden énekkar 15-20 perces műsor keretében adott ízelítőt az általuk énekelt repertoárból. Az éneklés után, a Szent Mór Iskolaközpontban az ebédlőasztal mellett nyílt lehetőség a személyes ismerkedésre, a szakmai beszélgetésekre, tapasztalatcserére. Délután 4 órakor, a közös próbát követően püspöki szentmisén vettek részt és szolgáltak a kórusok. Itt hangzott el Varga László atya, az Országos Magyar Cecília Egyesület igazgatójának tolmácsolásában Beer Miklós váci megyéspüspök, az egyesület elnökének levélben írott üzenete, melyben méltatta a rendezvényt, és megköszönve a kórusok szolgálatát, további gyümölcsöző munkára bízta őket. Felemelő élmény és látvány volt, ahogy zengett a székesegyház. A középső padokban ezúttal a kórustagok foglaltak helyet, akik csodálatos énekükkel betöltötték a templom terét. A találkozón részt vett a pécsi Bazilika Mozart és Palestrina Kórusa, a Kalocsai Főszékesegyház kórusa, a kaposvári Székesegyház kórusa, a Váci Székesegyház kórusa és a Szegedi Dóm

kórusa. Bár a közös programok szombat este lezárultak, a vasárnapi 11 órai szentmisén még a Váci Székesegyház kórusa énekelt a pécsi Bazilikában.

„Legyetek hálásak, Krisztus tanítása éljen bennetek elevenen, s teljes bölcsességgel tanítsátok és intsétek egymást. Az Istennek énekeljétek hálás szóval zsoltárt, himnuszt és szent énekeket. Akár mondtok, akár tesztek valamit, tegyetek mindent Urunk Jézus nevében, így adjatok hálát általa Istennek, az Atyának.” (Kol 3,16-17) •

Fazekas O.

Művészetek napja

A Művészetek napja alkalmából tartott ünnepi hangversenyt a Szent Mór Katolikus Iskolaközpont a Szivárvány Gyermekeházban április 16-án. Ebből az alka-

lomból az iskola minden művészeti ága bemutatkozott, egy-egy alkotással, szerepléssel kedveskedett a megjelent szülőknek, diáktársaknak. •

Szabadszentkirály

Megáldotta a szabadszentkirályi felújított plébániát Mayer Mihály megyéspüspök. 2007 júniusában került az egyházközség élére Kajtár Edvárd, aki most már az új köntösbe öltöztetett plébániaépületet veheti birtokba. •

A nevéen szólított

Szent Fülöp apostol

Bognár Attila

Szent Fülöp abból a városból származott, ahonnan Péter és András apostolok. Betsaida a Genézaret-tó partján, Kafarnaumhoz egészen közel helyezkedett el. A lakosok nagy része halászatból élt. Kezdetben a nagy lelki megújító Keresztelő Szent János tanítványi köréhez tartozott, majd az apostolok felsorolásánál az előkelő ötödik helyen találkozunk a nevével. Az Evangéliumok és az Apostolok Cselekedetei könyvek szűkszavúan szólnak róla. Szent János evangéliuma három alkalommal említi Fülöpöt: a kenyérszaporítás csodájánál, amikor Jeruzsálemben pogányok akarták Jézust látni és az utolsó vacsora alkalmával. A hagyomány szerint a missziós apostoli munkáját Szent András apostollal Szkitiában, a mai orosz sztyeppéken végezte és a kis-ázsiai Hierapoliszban szenvedett vértanúhalált. Az ősi hagyomány május első napját e két kitűnő apostol emlékének szentelte, egészen addig, míg XII. Pius pápa május elsejét Munkás Szent József emléknapjává tette és az apostolok emlékeztére május harmadikát jelölte ki. Milyen aktuális üzenetet fogalmazhatunk meg e nagyszerű szentek életáldozata kapcsán?

Annyi szomorúsággal szembesülünk. Az egyre jobban elszaporodó gyermekek elleni erőszakos cselekedetek, a felnőttek közötti, akár családon belül is megtapasztalható végzetes

leszámolások a társadalom erkölcsi érzékének hiányát jelzi. Ez a hiány nem csak az egyházon kívül, hanem belül is jól látható. Egy olyan társadalom amely legyint a hazugságra, szemet huny a lopásokra, összekacsint a sötétség cselekedeteivel a nagyobb profit, befolyás érdekében, bűnt bűnre halmoz. Amikor nem azért jár elismerés, ha valaki dolgozik, hanem azért ha ügyeskedni képes. Ha a támogató pénzforrások a rombolást részesítik előnyben, nem az ültetést és építést, akkor valami nagyon a fejére állt. Ne szomorkodjatok! A bűnre is van gyógyír. A sebekre is van orvosság. Az Úr egyedüli és mindenható, gondját viseli e világnak. Ha már mindent tönkre is tennénk, ha minden ásványi kincset, természeti forrást kihasználnánk, ha földünk, e drága bolygó lángoló vörös fényben izzana is, ha életterünk leszűkülne, élvezhetetlen lenne a levegő, ihatatlan a víz, élvezhetetlen a táplálék, ha árvizek, földrengések, szárazságok és egyéb természeti katasztrófák keserítenék az ember életét, akkor sem írhatná az ember Isten számlájára az általunk elkövetett örültségeket. Istennek *„egyetlen egy intése elég és felébreszt minket e halálos álmunkból, hogy feltámadva övele részesei lehessünk dicsőséges életének”*.

Paulo Coelho brazil író legújabb könyvét olvasva (*A fény harcosának kézikönyve*) sok hasznos és értékes gondolatra leltem. Közülük, had idézzek csak egyet, a mai ünnepen, amikor a lángoló lelkű Szent Fülöp apostolra

emlékezünk, példáján elmélkedünk és életáldozatán a szeretet cselekedeteire gyulladunk: *„A fény harcosa nem hamarkodja el a döntéseit. Alaposan megfontolja, miként cselekedjen, megtervezi az edzéseit, és nem feledkezik meg felelőségéről és a mesterétől kapott feladatairól. Igyekszik megőrizni derűs nyugalmát, és minden tettét olyan gondosan elemzi, mintha az lenne élete legfontosabb cselekedete. De ha már meghozott egy döntést, ahhoz tartja magát. Nem kételkedik benne, hogy helyesen döntött, és nem tér le a választott útról csak azért, mert nem úgy alakulnak a körülmények, ahogy elképzelte. Ha helyesen döntött, megnyeri a csatát, és azt sem bánja, ha tovább tart, mint tervezte. Ha rosszul döntött, őt győzik le, és mindent előről kell kezdenie – immáron bölcsebben.”* Már én teszem hozzá: és nem szomorkodik és nem csügged! Erőssége elrejtve ott van cselekedeteiben, erősségében úgy, mint gyöngéseiben.

Szent Fülöp apostol példája erősítse meg mindazt ami missziós lelkület bennünk, hogy Krisztus követőinek örömeiben, hűséges tanítványok legyünk, mint Krisztus fényének szemlélői, hordozói és továbbadói. Ez a fény ragyogta be e szelídlelkű halászember szívét, amikor az Úr tanítványa lett, ez a fényesség adott értelmet életének, egészen vértanú haláláig. Templomaink őrzik akár templom titulusok, akár festmények, szobrok alakjában az ő emlékét, legyen az az emlékezet eleven és jövőt élő! •

Lehet-e érezni a Szentlelket?

Kajtár Edevárd

Pál apostol többször beszél arról, hogy a Szentlélek „bennünk van”, „bennünk lakik”, sőt „imádkozik bennünk”. Így, Pünkösöd táján érdemes elgondolkoznunk arról, hogy az Úr Lelkének bennünk lakozása, bennünk való szerető tevékenysége, hogyan tudatosítható, észrevehető-e, érezhető-e valamiképpen. Hála a karizmatikus megújulás lelkiségének újra elkezdtek felfedezni a Szentlélek jelenlétét életünkben, viszont az is igaz, hogy e lelkiség által regisztrált Lélek-megtapasztalásokon túl, a Szentlélek „észrevétele” sokkal gazdagabb valóság. Amikor egy asszony gyermeket vár, várandósságának egyes szakaszaiban nem érez semmit sem (főleg a kezdeti időszakban), mégis tudja (!), hogy benne él gyermeke. Tudja, és ez a tudatosság több, mint valami értelmi/szellemi koncentráció. Egész lényével tud gyermeke benne éléséről, noha szükséges időnként az értelem konkrét ítélete (ez vagy az a tevékenysége nem káros-e a kiscsire nézve stb.).

Manapság sajnos nem divat az istenfélelem erényét hangsúlyozni a mindennapi hívő életben, pedig az elengedhetetlen, hogy az Úr Lelkét érezzük, tapasztaljuk. „Nem élhetek akárhogy!” Az evangélium szellemében és a tízparancsolat szerint élni megtanít arra, hogy állandósuljon az éber figyelmeség bennünk, hogy valaki van bennem. Az ember ezt felfoghatja nyugtának, tehernek, de gondolhatok arra is, hogy a folyó meder nélkül sehova sem jut el, pláne nem a végcéljához, a tengerhez. Jézus éberséget kér tőlünk, az egész személyem éberségét. A szeretetben való önmagunk odaajándékozására születünk – „el kell jussak a tengerhez”. *„Senki sem él önmagának, és senki sem hal meg önmagának. Hanem amíg élünk Istennek élünk, és ha meghalunk Istennek halunk meg.” (Róm 14, 7-8)* Ébernek lenni sajátos tömörségű odafigyelést jelent, és pedig arra a személyre (sőt Személyekre – Szentháromság), akinek élni és meghalni akarok (az Isten miatt követem Fiát, Jézust; miatta, mert szeretem élek parancsai szerint stb.). Mi köze ennek a Szentle-

lélek nélkül Jézus nem Krisztus, nem Úr, nem Megváltó (1 Kor 12, 3), vagyis minden Krisztushoz kötődésünk csak és kizárólag a Lélek műve. Jézus békecséget hagy ránk, az ő békéjét (vö. Jn 14, 27), ezért – pl. a béke belső, nem a mi hozzáállásunktól függő, ajándékként felfogott átélése – a jelenlétének hatása megfigyelhető. Sok ilyen hatás van a legalapvetőbbben, a békén túl: rajongás Istenért, lelki derű, megpihenés Isten szeretetében stb.; és számos lelki (Lelki) képességünk, pontosabban karizmánk is lehet Általa, mint pl. nyelveken imádkozás, prófétálás stb. Fontos azonban, hogy az Egyház (Pál szavaival a „Lélek gyülekezete”) tanítása által időnként „vizsgáljuk meg a Lelkeket” (vö. Róm 8, 27; 2 Kor 13, 5; 1 Tessz 5, 21; 1 Jn 4, 1): elmélkedéssel, Szentírás-olvasással, paptól való tanácskéréssel.

Manapság hihetetlenül sokat tudunk a magzat életéről az anya méhében, s ezért a várandós asszonyok szellemileg és intellektuálisan is elmélyült kapcsolatot alakíthatnak ki azzal, aki „bennük él”. Ismerjük meg a Lélek felfedezhető világát önmagunkban! Hiszen létünk minden pillanata az ő „édes terhétől mámoros” (Szent Ambrosius szavait parafrázálva)... •

leknek? Pál apostol szerint a Szent-

Nyújtsd ki a kezed! (Mk 3, 5; ApCsel 4, 30)

Kajtárné Tiborcz Mária

Ebben az évben a Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás XVII. Országos találkozásának egyházmegyéink adott otthont március 29-én, a pécsi sportcsarnokban. A Kárpát medence több részéről is érkeztek résztvevők. Mint pl.: Vajdaság, Erdély, Felvidék, Ausztria, és kis hazánk minden szegletéből.

De tulajdonképpen mit „tud” és milyen ez a mozgalom, honnét ered, amely emberek millióit vonzza magához világszerte évről-évre?

A mozgalom kortörténeti háttere: 1967-ben a pittsburghi /USA/ Szentlélekről elnevezett Duquense egyetem hallgatói az ősegyház életét és a pünkösdi események hatását tanulmányozták. Annak érdekében, hogy minél jobban megértsék a keresztyén tapaszt-

alat távlatait a Szentlelket illetően. Az egyetem hallgatói párbeszédet alakítottak ki más felekezetekkel, beleértve a pentekosztális (pünkösdi) csoportokat is. Egy hétfői lelkigyakorlat alkalmával ezek a katolikus egyetemi hallgatók azért imádkoztak, hogy ők is megtapasztalhassák a Pünkösöd lelkületét. Hamarosan belső késztetést éreztek arra, hogy kitárt karokkal imádkozzanak, leboruljanak az Oltári-

szentség elé, és életfelajánlást tegyenek az Atyának.

Akiket eltölt a Lélek, azután a hitéletük gyökeresen megváltozik. Akár most, akár 40 évvel ezelőtt. Már többé nem létezik számukra a tradicionális kereszténység. Életükbe soha nem ismert öröm és boldogság költözik. Ezt adják tovább, hittel, túzzal és lendülettel.

A következő külső és belső változásokat látom, tapasztalom az általam ismert testvéreknél:

- Az Úr Jézussal új, mélyebb, és közvetlenebb kapcsolat alakul ki, így könnyebben imádkoznak,
- hétköznap is járnak a szentmisére,
- rendszeresen gyónnak és áldoznak,
- napi szinten olvassák a Szentírást,
- gyakran imádkozzák a rózsafüzért,
- erővel és lendülettel szolgálják az Egyházat,
- örömmel beszélnek másoknak is hitükről.

Ha egy szóval kellene jellemezni ezeket a gyümölcsöket, akkor ezt mondanám: új élet.

Ezek után könnyen megértem, hogy egy országos rendezvényre a szélrózsa minden irányából, akadályokat nem ismerve emberek ezrei érkeznek meg, hogy gigantikus méretű közösségekben erősítsék meg egymást.

A főszervezést a pécsi Betánia közösség vállalta fel Kassai Gábor és Flach Ferenc koordinálásával. Természetesen több imaközösség is bekap-

csolódott a zökkenőmentes szolgálatban. A szívet-lelket megindító dekorációt a szekszárdi Szikra közösség készítette el, melynek anyagi vonzatát is magukra vállalták.

A gyülekező délelőtt 9-től kezdődött. A Szentlélek Úr Istent dicsőítő énekekkel hívtuk magunkhoz, melyet Flach Ferenc és barátai vezettek. Korom József arról gondoskodott, nehogy maradandó halláskárosultságban részesedjünk. (*Hangtechnika*).

Lassan megtelt a sportcsarnok.

Megilletődéssel hallgattuk az Oroszi család tanúságtételét arról, mi módon lépett be az Ó és kilenc gyermekük életébe Jézus.

Közben egész nap folyamatosan lehetőséget biztosítottak közbenjáró imára, Szentségimádásra, gyóntatásra és gyermek felügyeletre. Ezeket a Parázs, Mag, Isten tenyere közösség biztosította.

Délelőtt Varga László atya a tanításában arról beszélt, „felelősek vagyunk tetteinkért. A valóság az, hogy Isten gyermekei vagyunk. Krisztus az a képmás, kire hasonlítani kell itt és odaát.”

A közös Szentségimádással folytatódott a lelki program.

Miután a testi táplálékot is magunkhoz vettük, „beültünk a színházba”. Az Élő Víz közössége által rendezett és bemutatott Szomjazom c. darabot láthattuk. Az előadás hűen tükrözte, milyen könnyen, szinte észrevétlenül lehet a sátán csapdájába kerülni. Eből az ördögi körből csak Jézus vére által lehet megmenekülni. Mert a sátán agyafúrt. Ha egyedül nem tud megtartani magának, akkor cimborákat hív.

Ilyen remek felvezetés után került sor a délutáni tanításra, melyet Josip Lončar

tartott, aki Horvátországból érkezett hozzánk. Tanításának alapja: Jézus, egy elszáradt kezű embert gyógyított meg szombaton. Lk. 6-11

Mit akar üzenni Jézus ezzel az evangéliumi részlettel? Azt, hogy Tőle tanuljuk meg, hogyan kell embernek lenni.

Embernek lenni. Újjászületett embernek. Olyannak, amilyenek Isten akar. Így alkotott. Szeretet, igazság, élet, áldozatkészség, vagyis a Szentlélek gyümölcsseit látta Isten magában. Ezt rakta Ádámrá.

Szentlélekben újjászületni. Embernek lenni az emberért.

Ezután imádkozott Josip testvér, majd kérte az Urat, hogy járjon közöttünk és gyógyítsa meg a betegeket testileg és lelkileg. Jézus jelenléte szinte tapintható volt. Gyógyított kancsal-ságot, tejallergiát, nagyothallást, gerinc és ízületi betegséget, migrént. A szentmise alatt a gyógyulások tovább folytatódtak. Az áldoztatás során nem volt elég a 3500 db Szentostya.

A nap végén lehetett tanúságot tenni a gyógyulásról. Tették is sokan.

Évről évre megszervezik ezeket a nagyszabású találkozót immáron 17 éve. Miért? Kérdeztem Bartha Angélat SSS. a mozgalom egyik vezetőjét.

A találkozás örömeért. 1 évig élnek lelkileg és erőt merítenek a testvérek ezekből találkozásokból. Az igény is nagy. Utólag sokan tanúskodnak a gyógyulásokról, erősödnek az emberi kapcsolatok.

- Czopf Klára nővér még hozzátesszi: Több ezer ember együtt imádkozik. Csend és erő lakozik a találkozásokban.

Miből?

- Hitből- válaszolt mosolyogva erre a hétköznapi kérdésemre Dr. Marik József. 0,-Ft-tal kezdünk. Az Úr gondoskodik rólunk.

- Kissé könnyelműnek tűnünk, de még sohasem kerültünk az adósok börtönébe. Pár hónapon belül összejön a rávaló.

- Bartha Angéla így fejezi be a beszélgetést: egyszerűen folytatni kell... •

A Kármel látóhatára

P. Beller Tilmann: A Kármel útja a szeretet élete

Kinek szól ez a könyv? Mindazoknak, akik közösségben élnek, akár családban, akár kolostorban vagy más közösségben. Az emberi együttélés sokszor fájdalmas, és terhet jelent, amely mégis az életszentség biztos útja, ha tudatosan és a lelki folyamatokat felismerve, valamint megfelelően kezelve éljük meg a kegyelemre támaszkodva. A cél, hogy közösségeinkben ne uniformizált emberek legyenek, hanem eredeti személyiségek, akik a Jóisten által nekik ajándékozott külső-belső adottságaikat elfogadják, és a szentségek által adott belső erővel kimunkálják úgy, hogy az új ember képe láthatóvá váljék bennük, mert *„aki Krisztusban van, új teremtmény”* (2 Kor 5, 17).

A szerző segít, hogy önnevelésünk ne legyen egyoldalú, pusztán az értelemre és az akaratra támaszkodó, hanem azonos hangsúllyal szerepeljen benne érzelmi életünk is. Ha ezt a területet ugyanis nem állítjuk az Isten által megjelölt szent célok szolgálatába, lekötöttség nélkül maradván, más, nem kívánatos dolgok játékszerévé válhatnak. Velünk született ösztöneink tehát nem „kidobásra” vagy mellőzésre, hanem megnevelésre várnak, ami Isten kegyelme nélkül lehetetlen.

Tilmann atya mint pap és pszichológus sokat foglalkozik családokkal, és egészen mélyen látja a modern ember súlyos nehézségeit, amelyeket hordozni kényszerül. Nagy tapintattal, de határozottan és kedves humorral nyúl a kényes területekhez, mégpedig egészen gyakorlati módon. Korunk súlyos problémáit a Jóisten beemeli a mi életünkbe, így azokat saját életünkben kell megoldanunk Vele együttműködve. Ez a könyv minden elvontságot nélkülöz. Egyértelműen és egyszerűen szól az olvasóhoz, az élő beszéd stílusát követve, hogy a közlés magja könnyen eljuthasson nemcsak értelmünkhöz, hanem a szívünk-

be is. A szeretet hangján szólítja meg az embert, ahogy Isten szól hozzánk. Egyetlen célja van, hogy az új ember, aki nem tömegember, kialakuljon bennünk. Az az ember, aki megújul Isten képére, igaz és valóban szent teremtmény (vö. Ef 4,23-24).

A Kármel és Schönstatt útja több ponton kapcsolódik. A rejtett élet mindkettő sajátja, mert az emberi lélekben végbemenő finom folyamatok, a Szentlélek ihletése, nem látványos, nem lehet megfogni, és kitenni az asztalra, mint valami produktumot. A csend küzdelmes békéjében történik mindez, melynek tanúja Isten és az ember. Titokzatos folyamat, melyet a szülés fájdalma kísér, amíg ki nem alakul bennünk Krisztus (vö. Gal 4, 19). Meddig tart vajon ez az „amíg”? Életünk végéig. Addig, amíg be nem érünk a halálra, vagyis át nem megyünk a halálból az életbe (vö. 1 Jn 3, 14). Addig azonban még sokszor kell kimondanunk: *„Atyám! Kezedbe ajánlom lelkemet!”* (Lk 23, 46) – Ezt a fiúi átadottságot kell élnünk életünk minden napján. Hiszen nem az a célunk, hogy fájdalom nélkül éljünk, hanem hogy a Szeretetben, és gyakran fáj benne. *„A szeretet (azonban) növekszik a nehézségben. Pont.”* – mondja Tilmann atya. Meg kell tanulnunk együtt élni a másik ember által okozott fájdalommal. Azzal a fájdalommal, amikor fáj nekem, ahogyan a társam vagy szerzetes testvérem, nővérem van. Fáj, hogy más, mint én, de ilyenkor nem kutatok felelős után, nem keresem, ki a hibás, hanem csak szeretek. Az elfogadás művészetét kell élnünk minden nap, istenképiségünk-ből adódóan. Hiszen az Atya minden gondoskodik róluk (vö. Mt 5, 45). El kell jutnunk a kegyelem által arra, hogy egyre csak ontsuk magunkból a szeretetet, záporozzuk mindenkire, megkülönböztetés nélkül. Ez az, ami alakít engem, és észrevétlenül alakítja

környezetemet. A szeretet olyan húrokat penget, amelyre mindenki füle érzékeny, behatol a szív mélységébe, és formál, sokszor gyúr, aminek következtében följajdulunk. Enélkül az elfogadott fájdalom nélkül azonban nincs emberi együttélés. A kényelem, a tespedés nem része emberi természetünknek, csak a küzdelem, amelyben újra meg újra előre haladunk, és amelyben erősödik szeretetünk. E könyv által erre a rejtett küzdelemre, harcra hív meg bennünket a Jóisten, amint Jákob viaskodott az Úrral (vö. Ter 32, 25), úgy mi is nekifeszülünk, hogy szeretetével megtartsa minket. A kis családi házi szentélyekben és a kolostorok falai között az új ember ugyanolyan rejtekben születik meg, mint ahogy Jézus a názáreti otthonban *„növekedett bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt.”* (Lk 2, 52)

A Kármel és Schönstatt másik kapcsolódási pontja a Máriának való átadottság. Mária mint Isten anyja, az egyház anyja és a keresztények anyja a szentháromságos szeretet eszköze és közvetítője a számunkra. Bevisz minket a názáreti szentélybe, kötényébe ültet és tanít. Mária gyermeke az egyház gyermeke, Jézus testének tagja, azt teszi, amit a názáreti otthonban lát. Tud hallgatni és mer kérdezni, mindekenélőtt azonban szeret, és e szeretet jegyében tesz mindent. A Szűzanya jóságos nevelő, ezért időnként keresztet kér számunkra az Atyától, hogy növekedhessünk a szeretetben. Belenyúl életünkbe, és elrendezi dolgainkat. Mi csak azt látjuk, hogy ahol rendtelenség volt, egyszerre minden a helyére kerül. Meglátjuk hibáinkat, és már nem bosszankodunk miattuk, hanem egyszerűen átadjuk a mi Anyánknak. Ha kellemetlenség vagy nagy fájdalom ér, nem mérgeledünk, hanem azon nyomban a szeretet örömteli gesztusával odaajándékozuk Édesanyánknak, ő pedig továbbadja Jézusnak, aki a megváltás nagy művében

kiegészíti vele saját szenvedését az Ő testének, az egyháznak javára (vö. Kol 1, 24). Ez pedig már egészen a Kármel útja, a szeretet élete és a schönstatti szentély alapja. •

A magyarszéki kármelita nővérek

A könyv ára: 980 Ft

Megrendelhető:

Sarutlan Kármelita Nővérek,
7396 Magyarszék, Kolostor 1.

Tel: 581-460; fax: 581-461.

Email: karmelita@karmelita.hu

„Áldjátok az Urat, mert jó, mert irgalma örökkévaló”

(Zsolt 106,1)

*„Ki tudná elmondani az Úr nagy tetteit,
ki tudná elbeszélni minden dicső művét?”
[Zsolt 106,2]*

Az Úr irgalmáról és gondviselő szeretetéről szóló könyvek tömérdek mennyiségben állnak rendelkezésünkre, hogy tudásszomjunkt csillapíthassuk, és életünkbe beépíthessük az ott olvasottakat.

Most mégis arra szeretnék kísérletet tenni, hogy személyesen „elbeszéljem” a tapasztalatomat, hogy az én életemben milyen módon lépett be az Irgalom. Ugyanis egyszerűen kezelhető, és nem is tudok róla hallgatni.

A Karizmatikus Megújulás Mozgalom által szervezett országos találkozóon most vettem részt harmadszor. Az ember már rutinból tudja, milyen programokra számíthat. Dicsőítés, tanúságtétel, tanítás, közbenjáró ima, és gyógyító ima-szolgálat.

Mindig nagy erőt és kegyelmet kapunk egy ilyen nagy találkozó alkalmából. Ezért is veszünk rajta részt nagy számmal.

Délelőtt arra kértek bennünket, hogy hívjuk Jézust hittel. A meglepetéstől a lélegzetem is majd' elállt. Az Úr nevét kb. ötször ejtettük ki a szánkon, de olyan erő volt benne, ha még háromszor mondjuk Jézus nevét, a sportcsarnok falai leomlanak. Fizikai erő volt tapasztalható Jézus nevének kiejtésékor. Itt már a levegőben volt,

nagy dolgoknak leszünk szem és fül tanúi.

A délutáni gyógyító ima-szolgálatot vártam a legjobban. Bár hittem, és mint egy kis „bölcös”, aki tudja és ismeri az Úr útjait, tudtam, hogy az Úr a 10 éve tartó migrénemtől nem akar megszabadítani. Először is, mert tisztít és csiszol a fájdalom... Másodszor: kordában tartja temperamentumos természetemet. Harmadszor: nagyon is tudatában voltam fizikai lehetőségeimnek és korlátaimnak. Nincs összevissza ugribugri, jövők-megyek, intézkedek, jobbra-balra pecsételek....

Januártól a fejfájásom szinte pokolá tette az életemet. Jártányi erőm is alig volt. A gyógyszerek nem, vagy alig hatottak. A fájdalom szinte állandó társam lett. Alig éltem túl a mindennapokat.

Minden ilyen alkalommal nagyon vágytam arra, valamit üzenjen az Úr. Pl.: tartsak ki, vagy hordozzam a migrénemet, ami jót tesz nekem. Bármilyen üzenetet kitörő örömmel vettem volna. De sajnos, nem kaptam soha ilyen üzenetet. Tehát „okoska” prognózisa: ilyen élményben nekem az egész életben sem lesz részem.

Gondoltam: itt is jól megfigyelem milyen gyógyulások történnek. Mi tagadás, igen vártam legalább a lelki gyógyulást. Ha már fizikai nem lehet....

A barátaim, mint a bénát, vittek az Úr Jézushoz. Könyörögtek gyógyulá-

somért. Hittel, nagy kitartással és leleményességgel. Nem fáradtak bele a szélmalomharcnak látszó imahadjáratba.

A következő pillanatban ezt hallok: „Most Jézus fog közöttetek járni és gyógyítani fog. Van közöttünk egy migrénes testvérünk, akihez most Jézus odamegy, és meggyógyítja őt.”

Számomra nem volt kétség, hogy rólam van szó...

Arra, hogy az Úr odajött hozzám, nincs szó, ami kifejezné. A gyönyörűségem sem megfelelő annak leírására, mit éltem át másodpercek töredéke alatt. Egyáltalán, nincs rá szó, vagy kifejezés. Azonnal tudtam, Ő az. Semmi kétség. Kellemes meleget és nagyon mély békét éreztem az egész testemben. A fejemben, ahol a bibi lakott, ott semmit. Egyszerűen tudtam, a körülöttem levők is kegyelmekben részesednek. Vágytam, hogy a gyermekemet megöleljem de nem volt erőm megmozdulni és szólani. A gyermekem szólt, szeretne az ölemben ülni. Én csak bólintottam, és szorítottam szegénykémet, amennyire tudtam.

Torkom szakadtából szerettem volna ordibálni: „Testvérek! Testvérek! Képzeljétek! Én vagyok az a migrénes, akit Jézus meggyógyított!” Hihetetlennek tűnt, és mégis tudtam, igaz mindez. A 10 éve tartó gyötrelmetől szabadított meg az Úr az Irgalmasság Vasárnapjának előestéjén. Azt kell

mondanom, szinte kézzel tapintható volt Jézus jelenléte. Alig vártam, hogy az Úr befejezze gyógyítását, és örömet világáig kiálttam.

Édesanyának szóltam, hogy én vagyok ám az a migrénes, akit Jézus meggyógyított! Mire Ő csendben, könnyek között válaszolta: „Tudom, kislányom, tudom.”

Eufóriás hangulatban voltam. Most már értem, mit érezhettek azok a sánták, bénák, vakok, akiket az Úr megszabadított testi-lelki nyavalyáiktól. Azt is meg tudom most érteni, amikor az apostolokat betöltötte a Szentlélek. Kívülről tényleg úgy nézhetett ki, mintha édes bort ittak volna, és megszegültek.

A fizikai közérzetemre inkább a fekhethetnem volt a jellemző. Csak voltam, és nem tudtam felfogni, csoda történt velem. Jézus 3000 testvér közül

odalép hozzám elsőként, és kitüntet azzal a kegyelemmel, hogy elveszi a legnehezebb keresztet. Csak sírni és sírni tudtam. A szentmise alatt is csak ültem és voltam. Kábultan hallgattam az Isten Igéjét. Felállni se bírtam, nem volt erőm.

A konsekráció alatt azt vettem észre, az ablak nincs becsukva és befúj a szél. Mint a szélzúgás, olyan az egész. Körültekintettem. Itt nincs is ablak, amin befújhat a szél.

Hát tényleg „a Szél ott fúj, ahol akar, nem tudjuk, honnét jön és merre megy”. A Pünkösdi hangulatot éltem meg.

Ezek után fogalmam sem volt, hogyan fogok hazajutni személygépkocsival. Az Úrnak ez sem jelentett problémát. Nem tudom, hogyan jutottam ki 10 perc alatt a városból, szinte észre se vettem. Hazarepültünk.

Azóta lélekben száguldok. Még mindig nem tudom felfogni az Úr Jézus szeretetét, amely azóta is körülölel.

Természetesen a mindennapok fáradtsága és nehézségei továbbra is jelen vannak az életemben. Fáradt állapotomban még a fejem is fáj. De egészen más szemszögből látom az életemet. Nagypéntek után a Fel-támadás. Nincs reménytelen helyzet. Lehet, éveket, sőt évtizedeket kell várni, és úgy látjuk, késik az Úr. Feladjuk. Nem jön válasz a kitartó imára. A Csend nem válaszol. Magunkra maradtunk. Azt látjuk, veszte van ügyünk.

És akkor „Csendesen és VÁRATLANUL átölel az Isten.” •

Emmánuel

A Szent Mór Katolikus Iskola eredményei

Kaposváron **Regionális Fafúvós Versenyt** rendeztek, melyen iskolánk is képviseltette magát.

Szelestei Dóra, Hermann Felícia, Kovács Flóra, Zetz Kristóf, Komócsi Bíborka, Kovács Barnabás, Kovács Flóra 3. helyezést ért el.

Szépirodalom kategóriában II. helyezést ért el Bodor Viktória 9.g, és III. helyezést Wintermans Mónika 5. o., a „Mutasd magad!” – megyei tehetségkutató program-sorozat utolsó területi versenyén, melyet Pécsen az Ifjúsági Házban rendeztek március 22-én. Gratulálunk!

Zrínyi Ilona Matematika Verseny

A megyei fordulón Kovács Bertalan 6. g osztályos tanuló II. helyezést ért el.

Felkészítő tanár: Simonné Beleki Tünde

Kovács Flóra 8. g osztályos tanuló V. helyezést ért el

Felkészítő tanár: Vönöczkyné Rohling Ágnes

Katolikus Iskolák Matematika Versenye

A II. fordulón országos döntőbe jutott tanulóink:

Kovács Flóra 8. g

Felkészítő tanár: Vönöczkyné Rohling Ágnes

Április 5-én rendezték meg Piliscsabán a Katolikus Iskolák Matematika Versenyének országos döntőjét, amelyre a verseny 2. fordulója után az országból évfolyamonként a legjobb tíz versenyzőt hívták be. Iskolánkból Kovács Flóra 8. g osztályos tanuló vehetett részt szombati megmérettetésen, ahol remek eredményt ért el, 2. helyezést ért el.

Felkészítő tanár: Vönöczkyné Rohling Ágnes

Területi RSG verseny eredményei

A versenyt Siófokon rendezték.

Felkészítő tanár: Mészárosné Suha Mónika

1-6. helyezést elért csapatok továbbjutottak az országos döntőbe. Gratulálunk!

3-4. osztály.

1. hely: Botár Flóra, Késmárki Luca, Rómer Viola, Tímár Gyöngyi

7-8. osztály.

2. hely: Helstáb Dominika, Loósz Veronika, Szabó Eszter, Szelestei Dorottya

1-2. osztály.

5. hely: Pécsi Zsófia, Schrem Borbála, Szelényi Dóra, Viniczai Judit

5-6. osztály.

8. hely: Hambuch Katalin, Hoffman Kata, Horgos Roberta, Pécsi Réka

Drávai tavasz – Dravsko proljeće

Szabó Gyöngyi (Sellye)

Ebben az évben nagyon korán volt a Húsvét, bár az időjárás bizony nem ezt mutatta: fagyosra, néhol havasra sikeredett.

Tavaly kerültünk, ide a Dráva menti kis falvakba, hogy az itt élő, elkeseredett, kilátástalan helyzetbe került embereket Istenhez vezessük. Voltak pillanatok, amikor azt hittük, mi sem tudunk mást tenni, mint e fásult világgal azonosulni és elfogadni az elfogadhatatlant. De mintha a feltámadás apró jelei mutatkoztak volna ezen az ünnepen. Néhány mozzanatot szeretnénk bemutatni a mi „tavaszunkról” (1. kép).

A gyerekekben (*Endrőci hittanosok is, ahol szintén jártunk ifjúsági keresztutat*) ez így fogalmazódott meg a keresztu-

tat követő hittanórán: *„Amikor kiesek az ágyamból, csak annyit tudok mondani: csak ezt a napot éljem túl! Jézusnak sokkal többet kellett kiállnia!”*

„Nekem azokat is szeretnem kell, akik nem szimpatikusak számomra?”

„Huú mennyi emberrel találkoztunk és mennyi emberről tanultunk ma!”

„Eddig azt gondoltam, csak időseknek szól a keresztút.”

2008. március 29-30-án rendezték meg a testvértelepülések, Sopje (Horvátország) és Drávasztára közös tavasz-köszöntő ünnepét.

Szombaton Sopje-ben jártunk, ahol – annak ellenére, hogy nem vagyunk horvát származásúak, és nem beszéljük nyelvüket – óriási megtiszteltetésnek vették, hogy közöttük voltunk. A műsorvezető, majd a hétfői Virivitica-i napilap így mutatta be a résztvevők

felsorolásában: *„...župnik u Starinu Janoš Molnar...”* Nálunk a vasárnapi program a Drávától való felvonulás után szentmisével kezdődött, melyet a horvát, sopje-i plébános, Josip Pendžić mutatott be. (2. kép)

Miután a lelket tápláltuk, következhetett a fül, a szem, majd a test táplálása. Sztárai bérnalkozóink 1 éve táncolnak, de lélekkel telített műsort mutatnak be több horvátországi és magyarországi horvát település Hagymányórzó csoportjaival együtt. (3-4. kép)

Talán, immár második éve valami elkezdődött, valamit megérezhettünk abból, hogy komolyan vesszük: mi is feltámadhatunk Jézussal együtt. (5. kép)

1. Drávasztárai lányok vezetik a keresztutat a sellyei templomban

2. Hűséges sztárai szolgálattelvőink a nagycsütörtöki olajszentelési misén, a Pécsi Bazilikában

3. Sztárai táncosok Sopje főutcáján...

4. ...és a sztárai Kultúrház színpadán

5. Horvát szentmise Drávasztárán

Anyák napjára

Gulner János

Ötven éve, 1958 májusában Kerekes Károly O. Cist. Atya a Baja Belvárosi templomban szűzmáriás elmélkedést tartott a híveknek. Májusi mozaikok címem 1991-ben egy kis könyvecskében megjelentek ezek az elmélkedések. A befejező elmélkedésnek ezt a címet adta: Szentírás asszonyának üzenete: Gyermekem csak a szívedre vigyázz! Egy kedves történetet írt le. Egy jó éve már... kisírt szemű özvegy iskolai takarítónő keresett fel. Négy gyermeke közül a legnagyobb, akiről az orvos azt állapította meg, hogy szíve gyenge, megszökött hazulról. Hetek múlva kapott csak levelet a jó édesanya, a határon túlról. Most vissza akarja hívni. Hogyan kell ezt csinálni? Írjam meg neki? Megírtam. Maga is írjon hozzá valamit, saját kezével. Az többet ér, mint az én hosszú levelem. Leül. Szemüveget tesz. Mélyet sóhajt. Figyelem minden kézmoz-

dulatát. Tolla végéről ez csorog ki: „Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!” Megint sóhajt. Mire gondolhatott, nem tudom. Írjak még? – kérdi. Nem, mondom neki, ennyi elég. Biztosan megérti, megérzi, mindazt, amit még mondani akar neki. S amikor elment tőlem, hosszú ideig visszhangzott a fülemben, vagy talán a lelkemben: Gyermekem, csak a szívedre vigyázz!

Május első vasárnapján, a hálás szívű gyermekek, felnőttek verssel, virággal köszöntik az édesanyákat. Vannak boldog édesanyák, és vannak szomorúak, mert nem gondol rájuk senki. Egyházunk szentnek tartja az anyai méltóságot, őrzi, vigyázza és segíti imával és sok gondoskodással.

Kitüntették a pécsi Papp Lajos professzor urat, aki ismert mélyen átélte vallásosságáról, ezt a szép gondolatot mondta el: az emberi testben a mellkas a templom és benne ott a szív.

Mennyire kell vigyázni a szívre! Istennek és Jézusnak is van szíve! Májusban, amikor nem csak a földi édesanyákat köszöntjük, hanem az Égi Édesanyát, a Szűzanyát is, akkor csendüljön fel ajkunkon a szép ének: Ó Mária Szent Szíve szűz virág! Harmata, illata imádság. Várja Fiát, égi Urát. Virrasztva, epedve, éj s napon át.

Kis Szent Teréz így beszélget a Szűzanyával: „Anyám! Én boldogabb vagyok, mint te, mert neked nincs olyan jó édesanyád, mint te vagy nekem!” Szabolcska Mihály „Édesanyánk” című versében írja: „Mikor egy-egy romlott, senki embert láttok, aki magának is és másnak is csak átok. Aki nek nincs egy tiszta indulata, sirasátok meg szegényt, mert nem volt édesanyja! Édesanyák! Tekintetek a Szűzanyára és ha kell, vegyétek kezeitekbe a tollat és írjátok meg gyermekeiteknek: csak a szívetekre vigyázzatok! •

Köszöntöm az Olvasót!

Himmelné dr. Ökrös Magdolna

Ez év április 05. napján a faddi Római Katolikus Közösség zarándok utat szervezett a győri Könnyező Szűzanyához. A győri Székesegyházat több felekezetből álló közösség látogatta meg, református testvéreink is velünk voltak, ezért e napon a köszöntés úgy hangzott: „Dicsértessék a Jézus Krisztus” és „Áldás, Békesség!” A székesegyházi látogatás után közös ebéden vettünk részt, majd a Pannonhalmi Apátságot tekintetük meg tárlatvezetővel. Nem feledhető élmény a 800 éves apátsági templom és Szent István királyunk trónja.

Szent László királyunk hermája a Székesegyházban található, a Szent Korona és a Szent Jobb után a harmadik

legnagyobb nemzeti és vallási ereklyénk. Évszázadok során sok csodát tartottak számon jelenlétekor. Olykor olykor a csaták színhelyére is elvitték. Bizhatunk abban, hogy Szent István király mellett Szent László királyunk, mint a legnagyobb királyok egyike, közbenjár népünkért és falunkért.

Tisztelegtünk Apor Vilmos püspök úr sírjánál, aki a II. világháborúban úgy mentette meg a részeg orosz katonáktól Győr leányait és asszonyait, hogy elállta a katonák útját, akik azonban lövést adtak le reá. A katonák maguk is megszegyenültek, s távoztak a püspöki palotából. A lövés azonban olyan súlyos, étellel összegegyeztetetlen sebeket okozott, hogy Apor Vilmos püspök úr rövidesen meghalt, halála előtt azonban imádkozott szerencsét-

len hazánkért, azokért az orosz katonákért, akik őt lelőtték. A püspök urat 1997-ben avatták boldoggá.

A győri Székesegyházban látható a Könnyező Szűzanya kegyképe, s az a kendő, amelyen felfogták a véres könnyeket. Mindannyian imádkoztunk a kegykép előtt, szűkebb és tágabb hazánkért, egyházközségünkért, családkért.

A képet a katolikus üldözés elől menekülő ír püspök adományozta a székesegyháznak, s egy később, 1697-ben zajló újabb kiterjedt ír katolikus üldözés hatására március 17-én, Szent Patrik napján mintegy három órán át könnyezett. Utóbb tudósok is vizsgálták a könnyeket, és megállapították, annak összetétele emberi

vér és könny. Többen meghatódtunk a kegykép előtt, ahol már több millió katolikus hívő imádkozott a világ minden tájáról. Bizonyossá vált Bennünk: Égi Édesanyánk, a Magyarok Nagyszonya nem hagy el bennünket, közben jár érettünk.

11 órakor kezdődött a szent mise a papi zarándok úton, a misét Egri István nyugalmazott érsek úr celebrálta. Jó volt faddinak lenne a Székesegyházban: Közel 100 papi lelki vezető bevonulásakor büszkén figyeltük, Bagi Sándor esperes urunk és ott van közöttük, s felnéztünk a karzatra, hitoktatónk felügyeletével a mi faddi gyermekeinket láttuk ministráns ruhába öltözve, egyedülállóan, fegyelmetlenül kísérve a Szent Misét. Hallhattuk esperes urunkat, amint megújítja papi fogadalmát, amely még mélyebben összeköti híveivel, a faddi keresztényekkel.

A zarándok úton, a rózsafűzér során imádkoztunk mindenekfelett, papjainkért, a papi hivatásért, a papi segítőkért, hazánkért, vezetőinkért, politikusainkért (különösen azokért, akiket esetleg legtöbbit bántottunk gondolatban), orvosainkért, a jövő nemzedéket nevelő pedagógusokért, s az otthon maradottakért.

Nagy biztonsággal, jó érzéssel töltött el, hogy idősebb keresztény testvéreink mellettünk voltak, s mi velük lehettünk. Nem különben az, hogy az ifjú ministránsok ilyen hosszú zarándoklatban részt vettek, s teljes egységet biztosított az a tény, hogy más felekezetű keresztény testvéreink is velünk voltak, együtt imádkozhattunk.

Az imádságok közötti időben zarándok társunk – aki történelem tanár – rendhagyó történelmi órát tartott Szent László állami és egyházi jelentős szervezői munkájáról. Református testvéreink szép imádsággal örvendettek meg bennünket. Többek olvastak fel őseink imáiból. A győri Egyházmegyéről is hallhattunk előadást a jelenlévő pedagógusainktól, szép versekkel és megható énekekkel volt gazdag e nap.

A körzeti orvosunk összegezte a nap lelki élményeit és Teréz Anya parancsolatait idézte. Idős testvéreink buzgóságukkal, irányításukkal adtak kezet a zarándokútnak.

Vidáman, kegyelemmel áldottan érkezünk haza. A zarándokutat nemzeti imáinkkal zártuk a Boldogasszony Anyánk és a Himnusz eléneklésével.

Három fő üzenetet hordozott számunkra, Az Ember és az Isten, valamint az Ember és az Ember kapcsolatát elmélyítő zarándokút:

- Az Érsek Úr üzenete a Szent Beszéből: A világ borzalmi, az emberi szenvedés ne legyen közömbös számunkra, akik a világ szerencsésebb felén élnek, az imádságon túl tegyünk meg mindent a lehetőségeink szerint ennek enyhítésére. Ne nézzük tétlenül, ha a szűkebb, vagy a tágabb közösségünkben segítségre szorulóknak vannak, a keresztjük nagyobb, mint a miénk. Legyünk ekkor is jó keresztények!

- Esperes Urunk megújító fogadalmi üzenet híveinek - Menjünk együtt kézen fogva bizalommal Isten országa felé!

- Sokunk számára erőgyűjtés is volt e zarándoklat, s gyakorta énekeltek: „Hol szeretet és egyetértés, ott az Isten!” Épüljünk belülről lélekben, s építsük tovább a gyönyörű, de csupán féli kész templomunkat kívülről. Ne feledjük, merjük kérni Égi Édesanyánkat!

Szent Fiadat, Boldog Asszony, kérd e népért! Kérd e faddi népért!

Dicsértessék Jézus Krisztus! •

Benne vagy?

Az ország lakosainak 55%-a katolikusnak vallja magát. Tavaly hatvanezerrel nőtt azok száma, akik a Magyar Katolikus Egyház munkáját támogatták adójuk egyházi 1%-ával.

Köszönjük, ha Ön is így tesz!

Technikai szám:
0011

Magyar Katolikus Egyház

A Dunakömlődi Római Katolikus Egyházközség közösségi házában kerül megrendezésre **Tavaszy Noémi festő-grafikusművész** kiállítása.

A kiállított linómetszetek illusztrációk, amik a Szentírás szövegrészeit keltik életre.

A kiállítás **ÁPRILIS 19-TŐL MÁJUS 18-IG** tekinthető meg hétfőn és csütörtökön 16 és 18 óra között, valamint vasárnaponként a 11-es szertartások előtt.

Természetesen telefonos – 06 30 527 25 09 – egyeztetés esetén külön időpontban is!

Virágkötéshez tanév végén

A virágok ne üssék egymást!
A virág egyes része néha szúr.
Nem mind illatos,
némelyik büdös.
Mind figyelmet kér, vár,
jár neki,
hiszi jól.
Minden virág szép.
Mondd meg nekik!
Köszönd meg!
Aztán köszönd meg magadat!

Vannak divatos virágok,
vannak könnyen hervadók,
vadak és csöndesek.
Kék kard, lila kehely,
sárga pehely, fehér hab,
barna lepel, zöld kis gyom.
Folytasd!

Ha csokrot készíatsz,
könnyen tartsd karod,
kicsinyenként gyűjtsd őket,
egyeseivel
jobbik kezeddel
biztos, de kíméletes mód
kötözd eggyé
selyemmel, kartonnal, vászonnal, spárgával-
rád bízom, de ügyelj kérlek a
színdinamikából tanultakra!

És
kész a legszebb
PEDAGÓGUSNAPRA!

de tudd a
hervadó virág örök titkát
hogy
amikor csak emlék
akkor
tán
még
szebb

Domonkos Anett

*Csiri néninek, Andi néninek,
Erzsi néninek, Laci bának,
Sándor tanárúrnak, Katinak*

Német László a Nagybecskereki Egyházmegye püspöke

A magyarországi Apostoli Nunciatura közleményben tudatja, hogy a Szentatya, XVI. Benedek pápa Főtisztelendő P. Dr. Német László SVD atyát, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkárát nagybecskereki (*Zrenjanin, Szerbia*) megyéspüspökké nevezte ki.

Német László 1956. szeptember 7-én született a vajdasági Hódságon (*Odzaci*), a volt Jugoszlávia területén. Szabadkán érettségizett, majd 1977-ben belépett az Isteni Ige Társaságába (*Societas Verbi Divini*), azaz a verbita missziós szerzetesrendbe.

Lengyelországban végezte szerzetesi, filozófiai és teológiai tanulmányait. Szerzetesi örökfogadalmat 1982. szeptember 8-án tett, pappá 1983-ban szentelték. Két évig a volt Jugoszláviában működött (*a mai Horvátországban*), majd előljárói további tanulmányok céljából Rómába küldték (1985-1987).

1987-től 1990-ig katolikus egyetemi lelkész volt a Fülöp-szigeteken. A Gergely Egyetemen dogmatikából doktorált 1994-ben. Tíz évig az osztrák rendtartományban élt. Tanított az ottani és a lengyelországi verbita, illetve a zágrábi jezsuita főiskolán. Budapesten két ízben volt vendégelőadó a Sapientia Főiskolán. 2000-től a Szentszék nemzetközi szervezetek mellett működő bécsi állandó képviselőtén teljesített szolgálatot.

2004 tavaszán települt át Magyarországra, mivel a verbita rend általános rendfőnöke 2004 februárjában kinevezte magyarországi tartományfőnöknek. E megbízatást 2007. május 1-jéig látta el.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2006. július 15-én választotta titkárává és a testület szóvivőjévé.

A Biblia útikalauz az élethez

Beszélgetés Werner Imre atyával

Haider Márta

Werner Imre 1951 óta az egyházmegye különböző településein állt a hívek szolgálatában, majd 1994-től irodaigazgató volt és kanonok. 2001-től nagyrépost, 2007-ben törént nyugdíjba vonulásáig.

Imre atya, több mint félszázados lelkipásztori munkája alapján miért tartja fontosnak a Biblia évének meghirdetését?

Örömmel töltött el, hogy a Szent-
 atya meghirdette. Korunkban a kam-
 pányok idejét éljük, de a Biblia olva-
 sásának nem kampányhoz kell kötőd-
 nie, hiszen minden évnek a Biblia év-
 nek kellene lennie. A Szentírás olva-
 sásának az ember életében olyan he-
 lyet kell betöltenie, mint a minden-
 napi kenyérnek. A Biblia a második
 kinyilatkoztatás, mert az emberek az
 eredeti bűn miatt, az elsőt félreértet-
 ték. Ugyanis „értelmük elhomályosult
 és akaratuk rosszra hajló” lett. Jött a
 poligámia, a rabszolgaság és a háborúk.
 Ezekre nagyszerű és látványos példák
 hoz a Biblia. Ott van Kain és Ábel,
 a Bábel tornyának, a vízözönnek a
 története (ember ember ellen támad,
 nemzet nemzet ellen, a természet az
 ember ellen), ezek megmutatják, hogy
 az ember hová jut Isten nélkül. Ma is
 érezzük ennek a hatását. Hányan tesz-
 nek fel ilyen kérdéseket: milyen jó len-
 ne, ha nem kellene a konyhakertben
 kapálni, a paprika elnyomná a gázt! Úgy
 tűnik, a rossz az erősebb, az erkölcsi
 életben is. Ha a kérdéseinkre választ
 szeretnénk kapni, a Szentírást kellene
 többet olvasni! Minden hit-oktatásnak,
 jegyes-oktatásnak, felnőtt-oktatásnak
 a Bibliára kell épülnie. Minden évben!
 Minden hónapban, minden héten! Min-
 den nap!

*Imre atya személyes életében mikor, ho-
 gyan találkozott először a Bibliával?*

Egész kicsi voltam, még olvasni sem
 tudtam, amikor karácsonyra a Jézuska

hozott egy gyönyörű képeskönyvet.
 Az volt a címe: „Mit beszél az angyal?”
 A könyv minden oldalán egy
 egész lapot betöltő kép volt a világ
 teremtésétől egészen X. Piusz pápáig.
 A képek alatt 2x4 soros versben a tar-
 talom. Ezeket édesanyánk vagy a nő-
 vérem annyiszor olvasta fel nekem és
 testvéreimnek, hogy mindegyiket kí-
 vülről fújtuk. Már akkor megszerettük
 a Bibliát. Ez a könyv nagyon elhasz-
 nálódott, és a következő karácsony
 előtt eltűnt. Aztán a kará-csonyfa alatt
 megtaláltuk újrakötve. Ez így ment
 évről évre.

Később, gimnazista koromban, rész-
 ben azért böngésztem a Bibliát, hogy
 kényes kérdésekkel zavarba hozzam a
 hittanárt, aki persze nem jött zavarba.
 De a bibliai történetek felkeltették a
 kíváncsiságomat, és egészen más szem-
 pontok kerekedtek felül. Hogyan ér-
 vényesül az „üdvösség története”?
 Ennek megismeréséhez pedig, nem
 volt elég egy-egy részlet ismerete, el
 kellett olvasni az egészet, hogy folya-
 matában lássa az ember.
 Majd következett a teológiai főiskolán
 az exegézis, azaz szentírás magyará-
 zat tanulása. Mi a jelrendszere a Bibli-
 ának, hogyan értelmezték a kortársak,
 és mit akar üzeni a Mindenható ne-
 künk, mai embereknek.

A Biblia olyan, mint egy jó Baedeker:
 útikalauz az élethez. Ha utazni aka-
 rok, akkor előveszek egy úti könyvet,
 és előkészítem az utamat: mit érdemes
 megnézni, mire nem érdemes időt
 vesztegetni, Hol érdemes megszállni,
 milyen múzeumokat jó meglátogatni,
 melyik útvonal a legszebb, akkor élvezet
 lesz az utazás, és nem megy el az
 ember a szépségek és értékek mellett.
 Nos, ilyen útikalauz a Biblia is az élet-
 hez, hiszen az élet is egy nagy utazás
 a bölcsőtől a sírig. Aki már előre át-
 tanulmányozza a Bibliát, az nem fog
 elmenni az élet szépségei mellett,

hanem az erkölcsi homályban is meg-
 találja a legjobb és legszebb utat, él-
 vezni fogja az életet és célba ér.

*Imre atyának melyik a legkedveltebb bib-
 liai könyve? Miért?*

Nem is tudnék csak egyet kie-
 melni. Mindegyik más szempontból
 tetszik. Persze itt nem tudok elvonat-
 koztatni attól a szemponttól, hogy év-
 tizedekig a legkedvesebb feladatom-
 nak tartottam a hitoktatást, és annak
 nemcsak a „klubszerű” formáját, vagyis
 aktuális témák megbeszélését. Ez
 csakugyan vonzza a fiatalokat Isten
 közelébe. De én szerettem, ha van ge-
 rince a dolognak, és éves tematikában
 haladunk: Újszövetséget, Ószövetsé-
 get, egyháztörténelmet, majd a liturgi-
 kát, amelynek a keretében a temp-
 lommal kapcsolatos építészeti stílusok-
 kat is megbeszéltük, aztán erkölcsant,
 majd dogmatikát tanultunk. Ezekben
 belül az egyik legfontosabb volt az
 Ószövetség. Minden történettel rá le-
 hetett mutatni egy újszövetségi erény-
 re és arra, amit Áchior mond fő-
 vezérének, Betúlia ostrománál (*Judit
 könyve 5,1 – 29*):

*„Uram, küldj kémekeket a várba, és ha azt
 látják, hogy nem hűségesek Isteniükhöz,
 nyugodtan indíts ostromot, győzni fogsz.
 De ha azt tapasztalják, hogy vallásosak,
 böjtölnek, imádkoznak, (itt anakronizti-
 kusan be szoktam mondani: ha járnak mi-
 sére, gyónnak, áldoznak) betartják Isteniük
 törvényét, akkor nem tehetsz elleniük sem-
 mit.”*

Végül is mindegyik könyv kedves ne-
 kem a Szentírásból.

*Miért, hogyan ajánlaná a könyvek könyvét
 elolvasásra, hívőknek és nem-hívőknek?*

Ha nem hívő, vagy nem gyakorló
 hívő akarná kezdeni a Biblia-olvasást,
 akkor a Lukács evangéliumát javasol-
 nám. Ő kívülről lett evangélista.
 Maga írja, hogy gondosan utánajárt
 mindennek, amik azokban a napok-
 ban történtek. A másik három evangé-

lista azt írja le, amit maga tapasztalt, látott és hallott. Legjobban látszik ez Márknál, aki a keresztteljeséssel kezd, és a feltámadással fejezi be, illetve még hozzáírta a mennybemenetelt. De Lukácsnál megtalálunk olyan jeleneteket is, amelyek nem voltak nyilvánosak, és senki más nem tudott róluk csak a Szűzanya. Pl.: az angyali köszöntés, Magnifikat, Benediktus. El tudom képzelni, hogy elment az akkor még élő Máriához, aki elmesélte Lukácsnak, hogyan és miként történtek ezek a csodálatos dolgok. Mindenesetre

Lukácsnak köszönhetjük a három kantikumot (Magnificat, Benedictus, Nunc dimittis), a legszebb példabeszédeket, amelyek csak nála fordulnak elő: irgalmas szamaritánus, tékozló fiú, hamis sáfár, a dúsgazdag és a szegény Lázár, a farizeus és a vámos, a lakomára meghívottak, a múnák felhasználása. S a mai embernek is mi mindent mondanak ezek! A figyelmébe ajánlom az olvasóknak Henri J. M. Nouwen: A tékozló fiú visszatér és Varga László: A főparancs című kis könyvét, mind a kettő pazar gazdag-

sággal bontja ki e példabeszédet.

Lukács evangéliumának sajátja az öröm. Úgy hiteles katolikus életünk, ha öröm kíséri. A Magnifikat minden szava csupa öröm. Angyalok így énekelnek: Nagy örömet hirdetek nektek. A tanítványok örömmel tértek vissza. A végén azt olvassuk: Annak is örüljétek, hogy elmegyek, mert elküldöm a Szentlelket. Érezzük, hogy az Úr erre az öröme minket is meghív.

Nagyon népszerűek a képes bibliák, de a legszebb illusztráció a Bibliához a katolikusok jó élete. •

Elfeledett tisztelet

Dr. Schmidt Pál

Ha kutakodunk az elmúlt évek tanügyi krónikáiban, egyre-másra agresszív cselekmények történeteire bukkanunk. Ezek részben a diákok egymásközi durvaságairól, másrészt – felfoghatatlan – a tanárok diákok általi bántalmazásáról, különféle formájú és fokozatú inzultálásáról szólnak. Egyébiránt főleg az utóbbi esetek titkon maradnak, mert az iskolák féltik hírnevüket. Sokszor már a tanárok zárják magukba az eseményt, a kudarcélmény miatt. A jelenség, az iskolai erőszak azonban hovatovább korunk jellemzője, így nem meglepő, hogy az áldatlan állapotok többeket a tanári pálya elhagyására indítanak. Van, akiből például börtönigazgató lett, s a riporter kérdésére, hogy milyen érzés ez a munkakör a tanítás után, nyilván nem erről álmodott, így válaszolt: „könnyebben, sokkal jobban, nyugodtabban érzem magam, mert diákjaim nem hallgattak a szavamra, a jó szóra sem, itt a börtönben viszont a legrosszabbak is engedelmeskednek, ha valamit mondok”. Az elhallgatás szokása ellenére most a legutóbbi tanár elleni agresszió valami okból mégis nagy nyilvánosságot kapott. A brutális budapesti tanárverés híre és annak

sokszor levetített, az osztálytársak mobiltelefonjain rögzített képsorai felkavarták a közvéleményt. Lökdösní, rugdosni, a helyéről kitépett csapteleppel ütlegetni a nyugdíj előtt álló tanárt – az osztály röhögésével kísérve –, nos, ez jócskán felborzolta a kedélyeket, és sokakat állásfoglalásra késztetett.

Az iskola igazgatónőjének első reakciója megdöbbenő volt. Így szólt: „a tanár felel azért, ami a zárt ajtó mögött történt”. Még külön védelmébe is vette a gyereket azzal, hogy tehetséges színjátész, és csak szerepelni akart. A liberális oktatástudósok és egyes baloldali újságírók is a támadó mellé álltak, kijelentvén, egy jó tanár képes lekötni a figyelmet az órán. Aki nem képes megfékezni a diákot, nem alkalmas pedagógusnak – mondták. Az egyik osztálytárs is tanárunk alkalmatlanságát bizonygatta. Másoktól ez hangzott el: „az iskola és a pedagógusok a felelősek, hiszen a szülők hivatalosan rábízzák a gyerekeket az iskolára”. Egy szociológus a 30-40 évvel ezelőtti tananyag tömeg elleni lázadással magyarázta az egyre gyakoribb diákterroret. – Íme, így fest az állásfoglalások egyik csokra.

Azt tudjuk, hogy közfeladatot ellátó személy elleni erőszak kísérlete miatt rendőrségi nyomozás indult az ügyben, és a tanulót – ha lesz befogadó intézmény – megpróbálják áthelyezni. A dolog azonban ennél sokkal többet, széles körű társadalmi figyelmet, mélyreható elemzést és a probléma megoldását kereső cselekvés sorozatot követel.

A Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetének elnöke úgy látja, hogy a diákság egy részében már követendő minta a nevelők elleni erőszak. Szerinte, és több civil szervezet megnyilatkozása szerint is elfogadhatatlan, hogy az igazgatónő nem védte meg beosztottját. Egy felháborodott cigány szülő e szavakkal fejezte ki ugyanezt: „Mi még a tanároktól körmösöket, füleket kaptunk, mégis tiszteltük őket. Nem értem miért nem védtek meg az idős tanárt a gyerekek és a kollégái.”

Az oktatási jogok országgyűlési biztosa már évekkal ezelőtt felhívta a figyelmet arra, hogy a közeli jövőben a legfontosabb oktatási probléma az iskolai erőszak terjedése lesz. Jóslata bevált. Manapság a tanárok egy részét naponta alázzák meg diákjaik (lekö-pés, szóbeli, olykor életveszélyes fe-

nyezetés, fizikai bántalmazás stb.), ugyanakkor őket a törvény nem engedi büntetni. Még az ombudsmannak sincs eszköze a jelenség megfékezésére, és hiába szorgalmazza egyre többen, a kormány nem tesz semmit. Az Európa Tanács erre vonatkozó kérése sem ér náluk célt. Pedig mielőbb lépni kellene, hisz a serdülők körében tombol az erőszak kultusza, és már súlyosan sérült kialakult civilizált normarendszerünk és viselkedéskultúránk. Jó, hogy a tanárokat és az iskolákat hibáztatókkal szembe forduló hangja is hallatszik. A szakemberek többsége a bajok forrását a tanintézetek falain kívül látja. Mindenekelőtt abban, hogy hosszú ideje – politikai ciklusoktól függetlenül – egy balliberális, individualista szakmai csoport irányítja az oktatáspolitikát, amely összekeveri a jól értelmezett liberalizmust a saját felfogásával. Fő érvek, hogy a gyermekeknek jogaik vannak. Csakhogy a jogok – rend nélkül – kaotikus állapotokhoz vezetnek. Az értelmes rend és fegyelem helyébe immár a tisztán tekintélyellenes szemlélet nyomult.

A terjedő agresszivitás leginkább azokból a jogszabály módosításokból táplálkozik, melyek a diákok és a szülők előtt morálisan és szakmailag leértékeltek a tanárokat. Egyrészt munkájukból túl sok mindent kötöttek szülői beleegyezéshez, másrészt a kötelező oktatói óraszám emelése azt sugallta, hogy a pedagógusok csak lopják a

napot, keveset dolgoznak, azt is rosszul. Káros az is, hogy 18 éves korra emelték a tankötelezettség határát, így tanulót nem lehet kizárással büntetni. Még fenyeíteni sem tanácsos, annak csak a tanár inná meg a levét, ezért inkább mindent eltűr, hisz már amúgy is állandó létbizonytalanságban él. A renitens gyerek más intézetbe helyezésétől is jobbára elállnak a nevelőtestületek, mert a gyereklétszám fenntartása számukra parancsoló szükségszerűség. És ami a legszörnyűbb, most már az a visszatartó erő sem fékezi a gyerekeket, hogy félni kell a szüleiktől, ha garázdá tettük a tudomásukra jut. Sokkal inkább a hátuk mögött érzik őket, ha elkövetnek valamit az iskola s a tanárok ellen. Sőt, nemritkán egyenesen az „ősök” lépnek fel fenyegetően, esetleg tettelesen csemetéjük vagy a maguk vélt igazáért.

Elég volt a szabadosságból, a tanár tekintélyének rombolásából. Elég volt a liberális küldetésstudat csapkodásából. Jót nem hozott a diákjogok túltengése, a sok diákparlament, a tanárok osztályozása, a régimódi nevelők leváltásának követelése. Kár volt félredobni az iskolaköpenyt és a diáksapkát, s baj hogy nem lehet gátat szabni a cigizésnek, a hajfésítésnek, a sminkelésnek. Most már csak egy akadály maradt a gyerek vágyai előtt, a pedagógus, akinek a munkáját, teljesítményét bátran lenullázzhatják. Merjük kimondani, hogy elég a kártevésből. Elég abból, hogy mindig akad egy nagyokos, aki

siet a diákerőszakot mentetegetni, azt a tanárok hibáival megmagyarázni.

Mi hát a teendő? Meg kell változtatni a közoktatási törvényt, sürgősen. Szükség van súlyos esetekben komoly büntetések kiszabásának lehetőségére, pl. a tanév folytatásának megtiltására, az iskolából, akár az ország összes iskolájából történő kizárássra, a tankötelezettség ellenére is. Már fiatal korban meg kell tanulni, hogy bizonyos elvárásoknak meg kell felelni – jogok birtokában is –, különben a tettek következményekkel járnak. Védjük meg gyermekeink nevelőit!

Tudnunk kell: az iskola a holnap bölcsője. Nincs életképes társadalom a tudást nyújtó, időálló értékekre szocializáló pedagógusok megbecsülése nélkül. Amilyen az iskolánk, olyan lesz a holnapunk. A gyerek – ha netán olykor a látszat ez ellen is szól –, első sorban kap a tanárától, jót, szépet, tudást és értéket. Épp ezért soha nem szabad kezet emelnie rá. Az elharpódzott iskolai jelenség mindazonáltal többről beszél, arról, hogy elfeledett fogalommal vált a tisztelet. Meg kell kezdeni az erkölcsös életrend helyreállítását: tiszteld apádat és anyádat; tiszteld tanárodat s az idősebbet; tiszteld a tudást, a munkát és minden segítőt kezet! Ez korunk régi új parancsolata. •

Kis erkölcsi fröccs: az osztó igazságosság

Takács Gábor

Valószínűsíthetően a mai magyar lakosság a társadalmi életet alapvetően igazságtalannak tartja. Az erkölcsi tudat hiányának gyakorlati hatásait felerősíti és bomlasztó ele-

mekkel egészíti ki az elpolitizált közélet, a polgár pedig mindjárt a pártos igazságok harcterén találja magát. A harcedzetség alatt pedig itt az értendő, hogy csak ezen igazságok szerint szabad gondolkodni és megoldást keresni minden tár-

sadalmi kérdésre. Az egyén meghívott a tanulásra; tanuljon meg a tömegben tömegesen gondolkodni. Persze – mondhatjuk csodálkozó, felhúzott szemöldökkel – ez mindig így volt. Igaz ugyan, hogy mindig így volt, de az is igaz, hogy éppen ezért

mindig is igyekeztek olyan normákat felállítani, melyek elviekben alkalmasnak ígérkeztek az egyéni gondolkodás és cselekvés számára. A társadalmi élet egyik vezérelvének tekintették az osztó igazságosságot. Ez az elv az egyén és a nagytársadalom vi-szonyát rendezi. Az egyén oldaláról megköveteli az egoista szemlélet feladását, a társadalomtól pedig, hogy vegye figyelembe az egyén jogos igényeit. Amennyiben csak dologi igazságosságra szorítkozunk, akkor csak az anyagi javak igazságos kiosztásának szabályait tartalmazza. A szekularizált társadalom erkölcsi értékekkel szembeni indifferens ma-gatartása komoly nehézséget jelent akkor, amikor valamilyen erkölcsi elismerést kell adnia tagjainak. Ellentmondás ott mutatkozik, hogy amikor valamilyen erkölcsi érték fej-lesztése vagy védelme elis-

merésül ad valamilyen kitüntetést egy tagjának, olyan értékeket ismer el és proklamál, amelyekhez igazában semleges szeretne lenni. A patriarchális viszonyok között az abszolutista feudális társadalmi keretekben az uralkodók feladata volt az osztó igazságosság gyakorlása. A demokratikus társadalmi rendben azonban minden ember kötelezett erre. Ennek gyakorlása a polgárok részéről úgy is történhet, hogy a politikai választások alkalmával olyan pártot/pártokat választanak meg, melyek leginkább garantálják annak a közigazgatási rendnek a kiépítését, mely arányosan osztja el a társadalomban a javakat és a terheket. A demokratikus államokban a közhatalmat viselőik, így a kormány és a parlament feladata, hogy az osztó igazságosság ne legyen alárendelve az időközben felmerülő

nem jogos igényeknek, valamint kisebb csoportoknak. Emellett a polgároknak számos lehetőségük van, ahol az osztóigazságot gyakorolják. Pl. a vállalkozásokban ahol a felügyeleti és vezető tanácsok kötelessége, hogy a terheket és a nyereséget igazságosan osszák el. A biztosítási ügyekben a biztosításokat fizetők ellenvetés nélkül hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a hirtelen nagy károkat szenvedők segílyt kapjanak, betegség, munkanélküliség, vagy elemi csapás okozta hirtelen károk estében. Ugyanígy a nemzetközi segítség piacán a jóléti társadalmak kötelezettek, hogy a fejlődő országokat effektív módon segítség (nyersanyag, szakemberek kiképzése stb.). •

Katolikus iskolák hittanversenye

2008. április 17-én került sor az egyházmegye területén működő katolikus iskolák 5-8. évfolyamos diákjainak hagyományos hittanversenyére, a paksi Balogh Antal Katolikus Általános Iskola és Gimnáziumban. A versenyen tíz csapat vett részt. A 2008. évi versenyre az Apostolok Cselekedeteiből készültek a diákok. A versenyt Hirth Judit, a Balogh Antal Katolikus Általános Iskola és Gimnázium hitoktatója szervezte. Iskolánk püspöki biztosa, dr. Keresztes Pál köszöntője után a csapatok feladatlapot oldottak meg, ügyességi feladatokban mérték össze tudásukat, majd dramatizált jeleneteket adtak elő.

A verseny győztese a pécsi Szent Mór Katolikus Általános Iskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Gimnázium és Szakközépiskola 2. számú csapata lett. *Csapattagok:* Almási Dániel, Dobos Imre, Kovács Flóra, Oszoli Mihály, Tóth Vivien, Vucseta Kristóf. *Felkészítő tanár:* Molnár Péter

Második helyezést az abaligeti PHF Szent Mária Magdolna Katolikus Gyakorló Általános Iskola csapata ért el. *Csapattagok:* Haiser Olga, Szauter András, Tarai Zoltán, Törgyéki Anett, Vadász Viktória. *Felkészítő tanár:* Hóbán Csaba

Harmadik helyen a mohácsi Boldog Gizella Katolikus Általános Iskola és Óvoda csapata végzett. *Csapattagok:* Burián Balázs, Hoffmann Nikolett, Papp Tünde, Pavlovics Balázs, Rideg Máté, Szabó Dániel, Szabó Katalin Mária. *Felkészítő tanár:* Iváncsits Tamás

Stallenbergerné Madarász Veronika s.k.
igazgató

A 2008. évi pécsi egyházmegyei hittanverseny döntőjének eredményei

3-4. osztályosok csoportja (44 fő)

1. **Gergely Dorottya**, Pécs, Szent Ferenc plébánia (51 pont)
1. **Szabolcs Viktória**, Szekszárd (51 pont)
2. **Ravasz Dorina**, Véménd (47 pont)
2. **Szili Ákos**, Bicsérd (47 pont)
3. **Arányi Krisztián Imre**, Majs (46,5 pont)

5-6. osztályosok csoportja (40 fő)

1. **Andrásfalvi Csenge**, Pécs-Szent István plébánia (Ref. Isk.) (72 pont)
2. **Vonyó Virág**, Pécs-Jézus Szíve plébánia (70 pont)
3. **Márton Balázs**, Zomba (66 pont)
3. **Tóth Bence**, Zomba (66 pont)
3. **Domokos Bence**, Zomba (66 pont)

7-8. osztályosok csoportja (26 fő)

1. **Puxler Eszter**, Hosszúhetény (65 pont)
2. **Ignác Melinda**, Hosszúhetény (63 pont)
3. **Dancsó Imre**, Pécs-Szent István plébánia (Ref. Isk.) (61 pont)

A Pécsi Egyházmegye támogatásával 90 fiatalnak fejenként csak 12.000 Ft lesz a részvételi díj.

A részvételi díj tartalmazza az oda-vissza utat, szállást+étkezést 3 napra!

Jelentkezz most!

Káplár Mátyás

E-mail: eger2008@lesz.info.hu

Telefon: 06 20 828 0113

2008. JÚLIUS 4-6.

MIT

MÁRIAGYŰDI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

TUDSZ HOZZA-TENNI?

vidámság játék csapatszellem kihívás ajándék

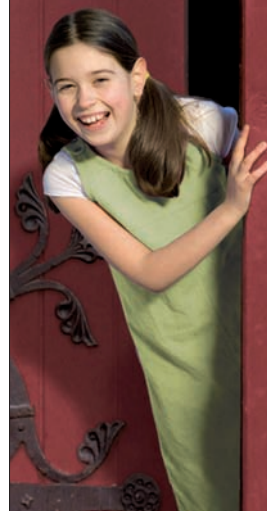
SEGÍTS NEKÜNK A 27. MÁRIAGYŰDI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓN!

Kovács Annamária

Telefon: 06 30 264 0932

E-mail: mit2008@lesz.info.hu

Benne vagy?

Az ország lakosainak 55%-a katolikusnak vallja magát. Tavaly hatvanezerrel nőtt azok száma, akik a Magyar Katolikus Egyház munkáját támogatták adójuk egyházi 1%-ával.

Köszönjük, ha Ön is így tesz!

Technikai szám: 0011

Magyar Katolikus Egyház

